

עליזונים יבקשו מפיה. ומה יבקשו מפיה? תורה. תורה סתם. איך אחותה תורה שלמעלה שנקראת תורה סתם? שלמדנו, תורה שבכתב ותורה שבבעל פה באותם כתבים עליזונים שנקרוין כך. מה הטעם? כי מלך הארץ באות השם לאן הוא. ולמדנו שאריךocabot הפה להפיה לכאן באותם דברים שלמעלה לאחד את השם הקדוש בפי שאריך.

רעה מהימנא

מצוח אחר זו - ברכת כהנים. ברכך ה', יאר ה', ישא ה'. מקור משלשה שמות אלו: יוד ה"א וא"ו וא"ו ה"א (ס"א י"ד ח"ז וא"ו ט"ז). קדשה, אהיה אהיה אהיה, דמקורה דיליה, י"ד ה"א וא"ו ה"א. קשורא דתרואה, ייחוד דתרואה, אדני, דביה א", דמיין איהודה"י (ס"א טקורה מני שפטון אלון י"ד ח"ז ו"ו ח"י דרמיין יהודוני ורא עמו רדא עצערתא שכינה איהודה"י) ונמיין א"י רבייעאה, מתרי שמחן מפרשן, דרישמן בהון (ע"ב רעה האמצעי, והשכינה היא איהודה"י) (מקור מג' שמות אלו י"ד ח"ז ו"ו ט"ז שרמוים יהודוני), וזה העמוד האמצעי, השכינה איהודה"י (איהודה"י), ורמוים א"י רבייעאי שנני שמות מפרשים בראשומים ביהם. (עד כאן רעה מהימנא).

אמר רבינו שמון, למדנו בספרא דצניעותא, שם הקידוש גליי ומכתה, שגליי הרי כתוב ביו"ר ה"א וא"ו ה"א. שמכתה כתוב באותיות אחרות, ואות שמכתה הוא הנזכר (אתרים ואות שמכתה הוא נסחה) של הכל. אמר רבינו יהודה, ואפלו אותו שмагלה מכתה באותיות אחרות, בכלל אותו טמיר הטמירים בפנים.

שחרריongan ציריך הפהן לזרף שם הקדוש ולהוריד רוחמים, (כלט) שבלם כלולים ברבור של עשרים ושטים אותן אחרות (שבן מודות) (בשיטים) בתרי הרוחמים. ובאותיות אלו של השם הזה סתומים עשרים ושטים מדות הרוחמים, ושלוש עשרה של העתיק נסתר ונגנו

ומאי יבקשו מפיהו. תורה. תורה דלעילא דאקרי תורה סתם. דתניא, תורה שבכתב ותורה שבבעל פה באינון בתניין עלאין דאתקרון ה'כ. Mai טעם. כי מלאה יי צבאות הוא. ותניינה, דבוי כהנא לכוונה באינון מלין דלעילא, לייחדא שמא קדיישא כמה דאצטריך.

רעה מהימנא

פקודא במר דא, ברפת כהנים יברך יי. יאר יי. ישא יי. מקורה מתלת שמחן אלון, י"ד ה"א וא"ו ה"א (ס"א י"ד ח"ז וא"ו ט"ז). קדשה, אהיה אהיה אהיה, דמקורה דיליה, י"ד ה"א וא"ו ה"א. קשורא דתרואה, ייחוד דתרואה, אדני, דביה א", דמיין איהודה"י (ס"א טקורה מני שפטון אלון י"ד ח"ז ו"ו ח"י דרמיין יהודוני ורא עמו רדא עצערתא שכינה איהודה"י) ונמיין א"י רבייעאה, מתרי שמחן מפרשן, דרישמן בהון (ע"ב רעה מהימנא).

אמר רבי שמעון, תאנא בצדיעותא דספרא, שמא קדיישא אתגלייא ואתפסיא. ואתגלייא, כתיב ביו"ר ה"א וא"ו ה"א. ואתפסיא כתיב באתוון אחרון, ומה הוא ואתפסיא ההוא טמירה (ס"א אהרני וההוא ואתפסיא הוא טמירו) דכלא. אמר רבוי יהודה, ואfillו ההוא ואתגלייא, אתפסיא באתוון אחרון, בגין ההוא טמירה דטמירין בגו.

דהא הכא בעי כהנא לאץרא שמא קדיישא, ולמיחת רחמי, (בלהו) דכללו בלילה בדיבור דעשרה ותרין אתוון (ס"א דכללו טבילה) (ס"א בבר בתרי) בתרי דר חממי. ובהני אתוון דהאי שמא, סתימאן עשרה ותרין מבילן דר חממי, ותלייסר